

μάτια. "Έκανε ένα μπόγο του άλλου, μη θέλοντας να αφήσει κανένα ίχνος πίσω του. Κατόπιν πέρασε σ' ένα άλλο δωμάτιο, πλούσια επιπλωμένο, όπου δυνατή φωτιά έκαιγε στο τζάκι. "Έκαψε εκεί τα παλιά ρούχα του και ήσυχος πειά, αφού διαλύθηκε και η μυρωδιά των καμένων ρούχων, χτύπησε ένα κουδοῦνι. "Ο Τζών, ο καμαριέρης του κ' η καμαριέρα Έλισσάβη, η γυναίκα του Τζών, μπήκαν μέσα. "Όποια ώρα και αν ήταν οι δυο πιστοί του αυτοί υπηρέτες ήσαν έτοιμοι να τον υπηρετήσουν.

"Ο Τζών τον βοήθησε να φορέσει τα ρούχα του σπιτιού και η Έλισσάβη πήγε κ' έφερε ένα δίσκο φαγητά, τον οποίο τοποθέτησε σ' ένα τραπέζακι, πλάι στην πολυθρόνα.

"Οι δυο υπηρέτες του τον περιποιόντουσαν σαν χαϊδεμένο τους παιδί. Τί καλοί πού ήταν! "Ίσως τ'όκαναν αυτό με κάποιον άπώτερο σκοπό... "Ίσως έλπιζαν στην γενναιοδωρία του!... Γέροι καθώς ήσαν πειά, παιός ξέρει, φανταζόντουσαν ότι ίσως μιά μέρα, ο κύριός τους πού με τόση άφοσιώσει τον είχαν υπηρετήσει να τους έδινε ένα καλό χρηματικό ποσό και να τους έλεγε: «Πηγαίνετε τώρα και σεις στο χωριό σας και περάστε ήσυχα. Εκεί τ'ά τελευταία χρόνια της ζωής σας!»

"Ο Λόννυ, σέ μιá στιγμή κεφιού, θά μπορούσε να κάνει αυτή τη γενναιοδωρία... Είχε τόσα πολλά χρήματα... 'Αλήθεια, όμως αν πέθαινε ξαφνικά ποιόν θάκανε κληρονόμο του;... Συγγενείς, φίλους δεν είχε... Δεν θάφηνε τ'α λεφτά του σέ κανένα... "Αν ήταν ήλιθιος φιλόανθρωπος, θά τάφηνε στους δυο υπηρέτες του πού με τόση άφοσιώσει τον είχαν περιποιηθή. Με τη σκέψη αυτή, έβγαλε ένα στυλό από την τσέπη του και έγραψε σέ μιá κάρτα τ'ά έξης έτοι για διασκέδασι, για να δη:

«Έπειδή δεν έχω ούτε συγγενείς, ούτε φίλους, αφήνω όλη μου την περιουσία στους πιστούς μου υπηρέτες».

"Έξαφνα άκουστηκε ένας θόρυβος όμοιος μ' εκείνον πού είχε άκούσει νωρίς τ'ό βράδυ στην πόρτα του μαγαζιού του: Τρία συνθηματικά χτυπήματα: ο Λόννυ παράτησε την κάρτα και σηκώθηκε τρέμοντας. Τά μάτια του, πεταγμένα έξω από τις κόγχες τους κύτταξαν τ'ό παράθυρο. "Ο θόρυβος ξανάρχισε... Μπα δεν ήταν τίποτε... Τ'ό παράθυρο δεν είχε κλείσει καλά και σχηματιζόταν έτσι ένα μικρό ρεύμα πού έκανε τ'ό χερούλι τ'ό κορδονιού της κουρτίνας να χτυπάη στο τζάμι...

"Ήσυχασμένος ο Λόννυ, ξανακάθησε. Μά γιατί λοιπόν αναπηδούσε σέ κάθε στιγμή; Γιατί τ'ό φαινόταν ότι, ανάμεσα από τις φλόγες της φωτιάς, έβλεπε τ'ά μάτια των προδομένων συντρόφων του να τον κυτάνε με μίσος;

Για να διασκεδάση τ'ό πνεύμα του σηκώθηκε και πήκε στην πλούσια κρεββατοκάμαρή του πίεσε εκεί ένα κουμπί κρυμμένο κάτω από την ταπετσαρία κι' άμέσως ένα κομμάτι τ'ό τοίχου παραμέρισε παρουσιάζοντας μιá κρυψώνα. Μέσα εκεί θρισκόταν ένα μεγάλο σιδερένιο κουτί. "Ο Λόννυ τ'ό έπηρε και τ'ό μετέφερε στο κρεβάτι του. Τ'ό άνοιξε με ένα μικρό κλειδί πού κρεμόταν από την άλυσίδα τ'ό ρολογιού του και μόλις τ'ό σκέπασμα άνασηκώθηκε, μάτσα από χαρτονομίσματα παρουσιάσθηκαν μπρός σ'ά μάτια του.

"Έκλεισε πάλι τ'ό κουτί κι' έτοιμάσθηκε να τ'ό ξαναβάλει στην θέσι του, όταν έξαφνα θυμήθηκε ότι ο «Ποντικός» είχε τ'ό χάρισμα ν' ανακαλύπτει τις μυστικές κρύπτες. "Αν κατά τύχη ανακαλύπταν τ'ά ίχνη του και η πήγαιναν να τον ληστέψουν ενώ αυτός θά κοιμόταν... "Α! μά κι' αυτή τη φορά θά δειχνόταν πονηρότερός τους: θά κοιμόταν με τον θησαυρό του, έτσι πού θά έπρεπε να τον ξυπνήσουν για να τ'ό τον πάρουν.

"Αφού τ'άβηξε τ'ά σεντόνια και τ'ά σκεπάσματα τ'ό κρεββατιού του, άπλωσε όλη του την περιουσία σέ δυο σειρές άπάνω στο στρώμα. Την ξανασκέπασε με μιá θαρειά κουβέρτα, έφτιαξε τ'ό κρεβάτι του από πάνω και θεβαιώθηκε, περνώντας τ'ό χέρι του παντού, ότι καμμιά προεσοχή ύποπτη δεν τραβούσε την προσοχή.

Τότε γδύθηκε και πλάγιασε. Τ'ό φαινόταν πώς ήταν ξαπλωμένος σέ χνουδι, τόσο γλυκό κι' ανάλαφρο ήταν τ'ό στρώμα του. Ξαναθυμήθηκε τ'ά γεγονότα της θραυδας και τ'ό θάρρος του ξαναγύρισε σιγά-σιγά μέσα στο σκοτάδι.

* * *

"Ο Λόννυ κοιμήθηκε επί μιá ώρα γαλήνια. "Έπειτα όνειρα ήρθαν να τ'ό ταράξουν τον ύπνο. "Έβλεπε πόρτες πού άνοιγαν άθόρυβα και πρόσωπα μυστηριώδη πού έσκυβαν από πάνω του. "Ενα χέρι ψαχούλευε τ'ό κορμί του κι' άκουμπούσε, γλυστερό και παγωμένο, στο μέτωπό του. Κουνήθηκε δλόκληρος για να τ'ό δώσει και ζύπνησε μουσκεμένος στον ιδρώτα. Μισοκοιμισμένος, άνασηκώθηκε στο κρεβάτι του.

"Όχι, δεν ήταν όνειρο! "Άκουσε ακόμα μιá πόρτα ν' άνοίγει και θήματα πού άπομακρυνόντουσαν πρ'ό τ'ό σαλόνι... Μιá κραυγή πνίγηκε στο λαιμό του. Ξετρελλαμένος συλλογίστηκε τ'ό θησαυρό του, τ'ό θησαυρό του πού τον είχε κρυμμένο στην κρύπτη τ'ό τοίχου...

Τρέμοντας από άγωνία, πήδησε από τ'ό κρεβάτι και τρεκλίζοντας τ'άβηξε πρ'ό την κρύπτη... Την άνοιξε κ' ήταν άδειανή!

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» ΤΟΥ Κ. Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΜΑΣ ΦΑΓΗΤΑ

ΜΠΑΚΛΑΒΑΣ ΜΕ ΚΟΛΟΚΥΘΑ

(Έστάλη από τ'ό Αίγιον υπό της κυρίας ΕΥΘΥΜΙΑΣ

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Πρ'ότα θά θράση η κόκκινη κολοκύθα, καθαρισμένη από την έξω φλούδα της σε νερό, με πολύ λίγο άλάτι. "Αμα θράση έντελώς την στραγγίζετε σέ τρυπητό και αφήνετε να στραγγίσει καλά τ'ό νερό, ώσπου να κρυώσει. Τότε θάζουν ως μιση όκα μέλι σέ μεγάλη κατσαρόλα — τ'ό μέλι αυτό είνε άρκετό για δυο όκάδες περίπου κολοκύθα. Και αφού θράσει άρκετή ώρα τ'ό μέλι και μείνει τ'ό μισό, τότε ρίχνετε λίγη-λίγη την κολοκύθα, την όποια ζυμώνετε πρ'ότα καλά για να λυώσει (αν θέλετε την περνάτε και από χοντρό τρυπητό) και την άνακατεύετε με ξύλινη κουτάλα δυνατά, για να μην πιάσει και καή. "Αμα δέ αρχίζει και θράζει της ρίχνετε λίγη-λίγη ως 100 δραμια ζάχαρι, έξακολουθώντας να δουλεύετε με την κουτάλα. Βάζουν έπίσης και άρκετή κανέλλα ψιλή και αφού δουλευθή ακόμα στη φωτιά ως πέντε λεπτά, την θγάζετε έξω να κρυώσει.

Τότε στρώνετε άνάλογα φύλλα τ'ό μπακλαβά στο ταψί, ραντίζοντες αυτά με βούτυρο λυωμένο, (όταν είνε για νηστιαίο τότε θάζετε καλό λάδι αντί βουτύρου) και ανάμεσα σ'ά φύλλα πασπαλίζετε λίγα καρύδια χονδροκοπανισμένα. Την κολοκύθα θά την στρώσετε σέ δυο στρώσεις μεταξύ των φύλλων και θά άποτελειώσετε τ'ό δόνον όπως τον συνηθισμένο μπακλαβά. "Αφού δέ ψηθή στο φούρνο και μισοκρυώσει, θά τον περιλούσωμε τότε με δεμένο σιρόπι ζεστό, όχι όμως τόσο πολύ σιρόπι, όπως θάζετε στον άλλο μπακλαβά.

ΚΑΤΗΜΕΡΙΑ ΣΜΥΡΝΕΪΚΑ

(Έστάλη υπό της κ. ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΣΑΝΟΓΛΟΥ)

Παίρνετε φύλλα τ'ό μπακλαβά φρέσκα για να μη τρίβονται και όπως είνε τ'ό ένα πάνω στ' άλλο, τ'ά κόβετε εις τέσσερα κάνοντας έναν σταυρό δηλ. στη μέση με κοφτερό μαχαίρι. "Ετσι θά γίνουν μικρά κομματάκια φύλλων σέ μέγεθος όσο τ'ό γυναικειό μαντηλάκι. Τότε τ'ά θάζετε όλα στίβα για να μη ξηραθούν έως ότου τ'ά τυλίξετε και διπλώνονται τ'ά κατημέρια ως έξης. Χτυπάτε σέ πιάτο βαθύ 2—3 αυγά με λίγη ζάχαρι κανέλλα και 2—3 κουταλιές νισεστέ ή άλεύρι. Βάζετε τότε 3—4 φύλλα μαζύ τ'ό ένα πάνω στ' άλλο ραντίζοντες αυτά ανάμεσά τους με λίγο βούτυρο και στη μέση στο πάνω-πάνω θάζετε έως δυο κουταλιές αυγό κτυπητό και διπλώνετε άμέσως τις τέσσερες άκρες πρ'ός τ'ά μέσα, ώστε να άκουμπά η μιá άκρη επί της άλλης εις τετράγωνο σχήμα και ούτω να κλείνεται μέσα τ'ό αυγό. "Αραδιάζονται στο ταψί, άλείφονται όλα άπ' έπάνω με βούτυρο και ψήνονται στο φούρνο ώσπου να κοκκινίσουν και σφίξει μέσα τ'ό αυγό. Τά πασπαλίζετε άμέσως με κανελλοζάχαρι και τρώγονται ζεστά-ζεστά.

ΝΙΚ. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ

Τ'ό αίμα του έκανε ένα γύρο και ξεχύθηκε πρ'ός την καρδιά του. "Εφερε τ'ό χέρι του στο στήθος, γιατί έννοιωθε εκεί έναν πόνο σαν δαγκωματιά. Τ'ό χρέμα του είχε έξαφανισθή. Τ'ό χρ...

Τότε θυμήθηκε έξαφνα. Τ'ό είχε κρύψει ο ίδιος στο στρώμα του. Με δυσκολία μπόρεσε να συρθή ως τ'ό κρεβάτι του. "Ανασήκωσε τ'ό στρώμα και τ'ά μάτσα των τραπεζογραμμάτων παρουσιάσθηκαν.

Και τ'ό αίμα έφυγε άπ' την καρδιά του, πρ'ός τ'ό κεφάλι του...

Μά τ'ό διπλό αυτό χτύπημα ήταν πολύ σκληρό. "Ο πόνος έσφιγγε την καρδιά του σαν τανάλια. Τ'ό φαινόταν ότι χίλιες βελόνες την τρυπούσαν...

Δέν μπορούσε να υποφέρει πειά και ούρλιαξε.

"Άμέσως η πόρτα άνοιξε κι' ο γέρο-Τζών έτρεξε πρ'ός αυτόν. Τον σήκωσε και τον άπόθεσε στο κρεβάτι του λέγοντας:

—Είχατε πολύ ταραγμένο ύπνο άπόψε κ' ήρθα και προηγούμενος για να δώ μήπως είχατε πυρετό...

"Ωστε έτσι; "Ο γέρο-θλάκας αυτός, μπαίνοντας στην κάμαρη του τον είχε τρομοκρατήσει έτσι... Κάτι πήγε να πη μά δέν μπόρεσε.

"Ενα «Ω!» θγήκε μόνο από τ'ό στόμα του και σωριάστηκε άσάλευτος στο κρεβάτι του.

* * *

"Η άλήθεια είνε ότι η κάρτα της διαθήκης πού ο Τζών βρήκε την έπομένη μπρός στο τζάκι, δέν παρίστανε, σ'ά μάτια τ'ό νόμου μιá διαθήκη άπρόσβλητη. Μά έπειδή η ύπογραφή ήταν γνησία, και κανένας άλλος κληρονόμος δέν παρουσιάσθηκε, οι δυο υπηρέτες κληρονόμησαν τον κύριό τους.

"Όσο για τον Λόννυ Λάρκιν κανείς δέν έμαθε τί άπόγινε, αν και τέσσερες άνθρωποι σ'άν κόσμο θά έπλήρωναν άκριβά για να τ'ό μάθουν.

ΣΑΡΛΟΤ ΝΤΟΚΣΤΑΝΤΕΡ.

